

Vaihdokkaat

Aluesairaalan synnytysosastolla oli jännitys huipussaan, sillä kaupungin porvaristo oli onnistunut tuottamaan ihmelapsen, jossa oli neljäsosa italialaista ravintoloitsijaa ja loput suomalaista karismaa, jonka avulla hänen vanhempansa kykenivät ymmärtämään, että Suomen tärkeimmät kumppanit maailmanpolitiikassa olivat Gaza ja Länsiranta. Hän toisi kasvua ja kukoistusta sinne, mihin hänet onnistuttaisiin ryöstämään, ja kaikkien puolueiden edustajat halusivat hänet omakseen.

Ensimmäiseksi ehti sairaanhoitaja, joka sijoitti hänet työväenliikkeen johtohahmon perheeseen, mutta kokoomuslainen lääkäri voitti arvonnassa vahingossa, sillä hän yritti sijoittaa työväenliikkeen johtajan lapsen ulkomaiseen perheeseen, joka oli palaisi kohta kotimaahansa.

Ihmelapsen tilalle vaihdettiin useita kertoja muita lapsia ja arvonnassa jälkeen vaihdossa tuli erään syrjäkylän taloutta kuormittavaan perheeseen syntynyt jämä, jonka vanhemmat elivät yleensä työttöminä kylän keskustassa. Sinne päätyivät niitä maatilallisten ja yrittäjien lapsia, joiden vanhemmat alkoivat olla pilalle degeneroituneita, ja sieltä myös nousi uusia kykyjä tarttumaan tärkeisiin tehtäviin, koska niitä saatiin kaupunkilaisperheiltä.

Hyvässä perheessä jämästä varttui niukin naukin omillaan toimeentuleva yrittäjä, mutta hänestä kehittyi silti yksinäinen susi, koska suurin osa hänen kohtalotovereistaan spurguuntui vieraassa ympäristössä ja hän koki spurgut vain ylimääräiseksi menoeräksi, johon haaskattiin hänen kallisarvoisia veropennosiaan.

Yksinäisellä sudella riitti aikaa politiikkaan ja liturgian sai sosiaalisesta mediasta valmiina, joten jämän ei tarvinnut kärsiä tekemisen puutteesta. Hän kohosi kaupunginvaltuuston kautta eduskuntaan ja palveli siellä uskollisesti Twitterissä mesoavia sekopäitä, joista suurin osa oli hänen tietämättään niitä samoja spurguja, joita hän inhosi sydämensä pohjasta.

Hänen uransa politiikassa vitutti ankarasti sitä lääkäriä, joka oli yrittänyt vaihtaa hänet ihmelapseen, koska lääkärissä oli sen verran tuoretta ulkomaista verta, että hän saattoi pitää itseään liberaalina oikeistolaisena, eikä hän voinut sietää lainkaan loppuun käytettyjä konservatiiveja.

Kerran suuren konsernin omistajan vaimo oli synnyttämässä sairaalassa kun lääkäri päätti sijoittaa hänen lapsensa upseerin perheeseen. Hän oli isänmaallinen mies ja haaveili, että menestyvän yrittäjän pojasta varttuisi suuri sotapäällikkö, mutta toisin kuitenkin kävi. Yrittäjän pojasta ei tullut upseeria eikä upseerin pojasta yrittäjää, mutta upseerin poika halusi kuitenkin kokeilla onneaan, koska hän oli perimässä valtavan omaisuuden.

Siitä nousi hirveä mekkala, sillä konsernin vierastyövoima oli monella paikkakunnalla ainoa mahdollisuus ryöstää ulkomaisia lapsia tyydyttämään tyhmän ja laiskan kansan kyltymätöntä ahneutta, mutta konsernissa ei ymmärretty, että miksi sen pitäisi ryhtyä pörssiyhtiöksi, joten upseerin poika sai kaataa koko konsernin ja lopulta koko maakunta ajautui vakaviin talousvaikeuksiin.

Vaikeuksien keskeltä nousi poliittinen liikehdintä vaatimaan syntyvyyden lisäämistä ja homoseksuaalisuuden kieltämistä, jotta se vähäinen määrä hyödyllisiä ihmisiä, mikä maakunnan käytettävissä oli, tuottaisi enemmän lapsia muiden käyttöön, mutta ilmapiirin muuttuminen sai useimmat painostuksen kohteet muuttamaan kauas pois.

Lopulta koulujen liepeillä alkoi norkoilla roskaväkeä katselemassa oppilaita kuin käytettyjä traktoreita siinä toivossa, että jostain vielä löytyisi silmällä pitämisen arvoisia synnyttäjiä, ja siinä vaiheessa oli selvää, että maakunta tarvitsi runsaasti lisää oppilaitoksia, sillä jopa suomalaisien opettajien lapset olivat parempi kuin ei mitään.

Erään kirkonkylän väestön geeniperimä oli kauniistikin sanottuna syvältä perseestä, joten sinne piti hankkia uutta verta. Samalla vanhaa verta levisi ihmisien ilmoille ja näin jopa lähes hyödyttömäksi rappeutuneeseen perheeseen syntynyt haaska sai mahdollisuuden oikeaan elämään kun hänet vaihdettiin terveeseen tyttölapseen, josta kasvaisi riittävän älykäs pyörittämään yritystoimintaa ja ehkä jopa toimimaan opettajana.

Varttuessaan tyttö oppi vihaamaan kirkonkylää ja sen asukkaita ja tätä seliteltiin sillä, että hän oli antisosiaalinen ja narsisti. Syyllistäminen tehoi eikä tyttö lähtenyt karkuun, ja vaikei hänestä mitään ihmeempää kehittyntykään, niin hänestä saatiin sentään emäntä kylän taitelijalle, joka oli koulutettu työskentelemään viinapalkalla,

ettei hän lähtisi karkuun. Taideteosten arvon toivottiin kasvavan taiteilijan kuoleman jälkeen paljon viinapulloa arvokkaammaksi, joten ei ollut haitaksi, että joku piti hänestä huolta, vaikkei hänen toki toivottukaan raitistuvan, jotta hän kuoli nuorena, joten tyttö ei mennyt kokonaan hukkaan.

Haaskasta varttui ihmistä muistuttava olento, koska hänellä oli paremmat lähtökohdat. Vaikkei hänestä paljon mihinkään ollut, niin hän perusti kuitenkin oman perheen ja alkoi saada sairaalasta muiden ihmisien lapsia, ja jokaista heistä kehuttiin niin sairaalassa kuin neuvolassakin kauniiksi ja lahjakkaaksi. Koska haaska piti kovasti kehuista, hän yritti kasvattaa heistä jotain niin ihmeellistä, että sitä kelpaisi esitellä muille, ja tässä oli avuksi se seikka, että jotkut vaikuttivat tietävän tarkasti, mitä heistä kannattaisi kasvattaa.

Haaskan kasvatustaidot eivät olleet häävit, mutta hän oppi kuitenkin painostamaan lapsia räyhäämällä kuin raivotautinen rakkikoiraa, sillä hän oli näille vieras elämänmuoto, jonka rähjääminen oli ainoastaan pelottavaa.

Lasten kasvaessa avioliitto alkoi rakoilla lasten ulkomuodon takia, sillä jokainen heistä näytti edustavan jotain vierasta rotua, mikä sai aviomiehen epäilemään uskottomuutta, mutta haaska oli täysin vakuuttunut siitä, että lapset olivat hänen omiaan, koska heitä oli kehattu paljon ja hän kehuista niin kovasti piti.

Hänkin oli tietoinen siitä, että lapsissa oli jotain vierasta, mutta hänen mielestään se ei ollut vakavaa muutoin kuin siinä mielessä, että lapset voisivat vieraantua hänestä, jolloin hän jäisi ilman kehuja. Se oli niin pahanlaatuista kapinointia, että hän alkoi pitää heitä suorastaan rikollisina, ja kapina piti yrittää tukahduttaa rähjäämällä.

Kerran nuollessaan persettä kehuja toivossa haaska sai tietää, että hän voisi saada kehuja jos hän alkaisi saada lapsenlapsia, ja siitä alkoi uusi terrorin aalto, jonka jokainen lapsi sai kohdata heti tullessaan sukukypsään ikään. Haaska yritti sinnikkäästi saada heidät lisääntymään ja oli syvästi pettynyt siitä hyvästä, ettei häntä uskottomuudesta epäilevä aviomies viitsinyt auttaa häntä painostamisessa.

Avuliaan ystävät kuitenkin löysivät lapsia varten hyviä puolisoehdokkaita, jotka olivat samanlaisia jämiä kuin hän itsekkin oli. Heidän avullaan lapsenlapsiin olisi saatu yhteiskuntakelpoisia piirteitä, jotka olisivat voineet parantaa kapinoinnin kokonaan, mutta valitettavasti lapset eivät kiinnostuneet jätteistä vaan haluviat päättää omista asioistaan.

Jatkuva räyhääminen esti lapsia kehittymästä itsevarmoiksi, mutta sekin oli haaskalle vain yksi syy lisää räyhätä näille enemmän, koska hän uskoi, että epävarmuuden saisi poistumaan näistä terrorin keinoin, ja kiukkua lisäsi se, ettei hän saanut lapsilta kehuja kasvatustaidoistaan, joita hän piti aivan loistavina.

Aina kun Suomessa tapahtui perhesurma tai joukkoammuskelu, lähimmässä sairaalassa arvailtiin, että kenen ansiota se oli, koska sellaista sattui joskus kun vanhemmille annettiin vieraiden ihmisten vauvoja. Silloin tunnelma oli kepeä, sillä lapsien vaihtamisesta oli jo vuosikymmeniä eikä syyllistä olisi enää löydetty, vaikka sellaista olisi osattu etsiä, mutta jos vanhemmat tappoivat aivan pieniä lapsia, niin silloin vähän pelotti, koska kiinni jäämisen riski oli olemassa.

Eräessä sairaalassa tällaista arvailua ei kuitenkaan voitu harrastaa, sillä erästä lääkäriä riivasi vakava musiikki-innostus. Rokki-Riitta uskoi tosissaan, että aito rokki ja hevi tulivat päihdehelvetistä, joten hän yritti toimittaa kaiken mahdollisen lahjakkuuden sinne, ja näin sitä jäi muille aivan liian vähän jaettavaksi. Ketään ei huvittanut alkaa vertailla leikkimielisesti arvailemalla saatuja kaatolukuja, koska Riitta olisi kuitenkin ylivoimainen voittaja, ja vaikka hyvien vauvojen haaskaaminen ja lahjakkaiden perheiden vaarantaminen epävakailta lapsilla vituttikin muita, muidenkaan toiminta ei ollut laillista. Ei auttanut kuin yrittää olla ajattelematta, kuinka hyvässä kunnossa oman kotikunnan talous olisi voinut olla ilman Riittaa, sillä hänestä ei päästy eroon.

Lähiseudulla oli koko ajan rauhatonta Rokki-Riitan vuosikymmenien varrella virittämien aikapommien takia, mutta se oli oikeastaan vain hyvä asia, koska muualla Suomessa ei haluttu löytää syytä siihen. Siellä vain sattui olemaan huomattavan tyhmä ja väkivaltainen väestö ja muut saivat siitä hyvästä kusta tukkaan.

Leenan elämä oli vaikeaa, sillä hänen lapsensa näytti eskimolta. Hän joutui kuuntelemaan muiden ivailua kunnes tieto ihmeellisestä luonnonoikusta kiiri erään toimittajan korviin. Sen jälkeen hänestä tuli sankariäiti ja naistenlehtien vakiohaastateltava ja moni muukin olisi halunnut onnistua synnyttämään eskimon.

Sairaanhoitajat olivat tehneet kauan työtä paremman maailman saavuttamiseksi ryöstämällä sairaaloissa eteläeurooppalaisien synnyttäjien lapsia, sillä älykkäistä ja osaavista orjien jälkeläisistä oli helppo jalostaa sellaisia ajattelijoita, josta oli mahdollista saada uskomaan aivan mitä tahansa. Jos seuraava sukupolvi tehtiin suomalaisen luuserin kanssa, niin se kykeni jo uskomaan, että demokratia ja ihmisoikeudet olivat pääosin ilmaisen rahan vinkumista ja ulkomaisien terroristien hyysäämistä.

Valitettavasti samalla kehittyi myös eteläeurooppalainen yrittäjäkanta, joka ei halunnut maksaa kunnollisia palkkoja vaan odotti, että muut opettelisivat elämään yhtä kitsaasti kuin sekin. Työväenliikkeelle tarvittiin uusia johtajia, jotka saisivat yrittäjät aisoihin, ja sitä varten lähetettiin sairaanhoitajia ryöstämään lapsia järjestäytyneeltä rikollisuudelta. Varsinkin Camorra piti saada Suomeen, koska fasistit eivät osanneet pitää sitä aisoissa ollenkaan, ja näin saatiin valtava määrä korruptiota, jonka aisoissa pitämiseksi piti tehdä lisää tyhmyyksiä.

Etenkin äärivasemmiston pikkumengelet pitivät näitä rodunjalostusharrastuksia lähes riskittöminä, koska niitä oli helppo peitellä haukkumalla koko ajan muita natseiksi, mutta aina kuitenkin paljastui, että niitä olisi kannattanut suunnitella enemmän.

Reetta Mäkinen oli suvakki, sillä hänelle oli opetettu, että hän oli aito suomalainen juntti ja hän uskoi kaiken, mitä sanottiin, vaikka peili osasikin kertoa aivan muuta. Todellisuudessa hänellä ei ollut juuri lainkaan sukulaisuutta suomalaisiin ja hänet oli lähetetty sairaalan synnytysosastolta maalaisperäreikään siinä toivossa, että hän onnistuisi tekemään jotain tuottavaa ja liittyisi Kokoomukseen.

Reetta tuli loistavasti toimeen monenrotuisien ihmisten kanssa eikä ymmärtänyt, että miksi se oli niin kovin vaikeaa monelle muulle suomalaisille. Muut varmaan oppisivat yhtä suvaitsevaksi kuin hänkin oli jos peräreikään saataisiin pakolaiskeskus, ja muun muassa kokoomuslaisten kauhistukseksi hän liittyi Vihreään liittoon ja alkoi ajaa tätä hanketta tosissaan.

Kauan se kesti, mutta lopulta kylillä alkoi kuitenkin pyöriä aitojen suomalaisten kiusaksi yhteiskunnan tukien varassa eläviä ruskeita ihmisiä, koska hän ei ollut suinkaan ainoa samoin ajatteleva vaihdokas ja hankkeelle oli helppo löytää

kannatusta siitä syystä, että muun väestön älykkyys oli sitä tasoa, että vaihdossa kaupunkiin joutuneet jämat luokiteltiin usein jälkeenjääneiksi, vaikka he olisivat olleet omassa ympäristössään normaaliälyisiä.

Hillitön ahneus oli taas kerran kostautunut, sillä outoja puhuvia ulkomaalaisia ei voitu luokitella lukumäärän takia skitsofreenikoiksi yhtä helposti kuin vanhaan hyvään aikaan vaan he kykenivät osallistumaan päätöksentekoon.

Reetan vastavoimaksi nousi Koskelan Jorma, joka luuli olevansa rasisti, koska hänellekin oli kerrottu, että hän oli aito suomalainen. Todellisuudessa hän oli lähes yhtä sekarotuinen kuin Reettakin eikä Reetan tavoin osannut käyttää peiliä, mutta suomalaisten roskageenien määrässä oli sen verran eroa, että hän oli pelkkä Saatanan Saatana ja vittu Perkele koko mies.

Kun sukulaisuus ulkomaisiin ihmisiin alkoi vaikuttaa, hän loukkaantui syvästi, koska muut varmaankin tiesivät jotain, mitä hän ei tiennyt, ja nauroivat hänelle selän takana. Kostoksi hän vihasi kaikki ulkomaalaisia ja varsinkin arabeja, joille hän oli varsin paljon sukua.

Näillä eväillä saatiin aikaiseksi kauhea metakka, joka jatkoi sitä tyhmyyden perinnettä, jonka avulla pikkumengelet pystyivät vaihtamaan lapsia sairaalassa ilman, että kukaan osasi epäillä mitään.

Eräässä kylässä yritettiin jalostaa kaupunkilaisilta kähvelletyistä vauvoista uutta kekkosta. Vaihdossa oli annettu pientilallisten vauvoja, jotta suuri johtaja nousisi vaatimattomista olosuhteista ja osaisi olla nöyrä ja kuuliainen, mutta vaikka suomalainen maalaisjärki olikin maailman parasta, näin oli onnistuttu saamaan vain järjestäytyntä rikollisuutta, joka piti kylän väkeä kauhun vallassa.

Aluksi ongelma oli pieni ja siihen yritettiin reagoida jalostamalla iso ja vahva kekkonen pitämään rosvot järjestyksessä, mutta siinä ei onnistuttu ja ongelma paisui ja levisi kunnes kunnanvaltuusto alkoi keskittyä huumekaupan pyörittämiseen. Sille ei mahdettu mitään, koska rikollisten ehdokkaita ei uskallettu olla äänestämättä, ja näin kunnallisverojen lisäksi saatiin maksettavaksi myös suojeluraha, jolla pidettiin kunnallispoliitikot suopeina.

Työväenliikkeellä ei ollut kasvamassa riittävästi uskottavia johtajia, joten se alkoi ulista, että kaupan kassalla työskenteleminen oli alentavaa, jotta sairaanhoitajien olisi ollut helpompi löytää silmällä pidettäviksi sopivia ulkomaisia kassaneitejä.

Näpsäkässä kassaneidissä oli juuri sitä osaamista, jota työväenliike tarvitsi, ja kokemus oli osoittanut, että sisilialaiselta työväenluokalta ryöstetyt lapset olivat kaikkein parhaita. Tarvitsi vain kannustaa hyviä synnyttäjiä tekemään lapsia suomalaisien luusereiden kanssa ja ryöstää näistä suhteista syntyneet lapset työväenliikkeen kasvatettaviksi.

Mitä vähemmän suomalaisia naisia työskenteli kaupoissa ja mitä enemmän sisilialaisia lapsia onnistuttiin ryöstämään sairaaloissa, sitä valoisammalta tyhmän ja laiskan demarin tulevaisuus näytti.

Aluksi uutisissa kerrottiin, että muutama vauva oli vaihtunut sairaalassa ihan vahingossa ja näin oli saatu hieman lisää syrjäytyneitä, mutta löydettyjen tapauksien määrä kasvoi nopeasti ja pian hautausmailla oli käynnissä niin paljon kaivauksia, että kyse oli selvästi paljon suuremmasta asiasta.

Ulkomaisien tiedotusvälineiden mukaan suomalaiset olivat rosvonneet kaiken sairaaloissaan syntyneen ulkomaisen ahkeruuden ja osaamisen, koska sitä oli ollut tarjolla ilmaiseksi, mutta Suomessa nämä tiedot seliteltiin siten, että suomalaiset olivat valtavan Venäjältä tulevan informaatiohyökkäyksen kohteena eikä kyse ollut oikeasti mitään sen suuremmasta asiasta kuin hautausmaiden uudelleen järjestelemisestä.

Ulla-Riikka ei ollut kyennyt tajuamaan, mikä oli saanut hänen poikansa kasvamaan kiero. Hänen suvussa oli aina nuoltu persettä kehujen toivossa, mutta Risto imi kullia eikä ollut lainkaan kiinnostunut liehakoimaan naisia kehujen toivossa.

Hän kysyi jopa psykologilta, mistä tällainen seksismi saattoi johtua, mutta se pysyi arvoituksena siihen saakka, että kaikelle kansalle paljastui, mitä sairaaloiden synnytysosastoilla puuhattiin. Se oli hänelle valtava helpotus, sillä sen jälkeen hän ymmärsi käskeä Ristoa suksimaan Helvettiin ja etsi oman lapsensa, joka tietenkin ymmärsi perseen nuolemisen päälle.

Kalevi ei pystynyt uskomaan, että hän oli puoliksi venäläinen, sillä hänen vanhempansa ja isovanhempansa olivat näyttäneet stereotyyppisiltä suomalaisilta ja hänen mielestään se merkitsi sitä, että hänenkin täytyi olla suomalainen. Poikkeava ulkonäkö johtui hänen mielestään pelkästään siitä, että Volgan mutkasta tulleilta mongoleilta perityt piirteet olivat hypänneet muutaman sukupolven yli.

Asia oli selitetty hänelle monta kertaa hänen pitkän elämänsä aikana, joten geenitestien täytyi olla huijausta.

Riina oli luullut potevansa kaksisuuntaista mielialahäiriötä, mutta geenitesti paljasti, että hän oli puoliksi kreikkalainen ja puoliksi suomalainen sekopää, joten hän sai elämänsä kätevästi hallintaan muuttamalla Kreikkaan, jossa suomalaista puoliskoa oli helpompi pitää aisoissa.

Geenitestin jälkeen Jussi ymmärsi olevansa viisaampi kuin oli luullutkaan, sillä hänen oli tehnyt nuoruudessa mieli teurastaa se akkalauma, joka yritti painostaa häntä tulemaan sahalle töihin. Silloin hän ei ollut vielä ymmärtänyt, että jopa täydellinen psykopaatti pääsi sairaanhoitajaksi, ja nyt häntä vitutti se, että akkalauma oli jäänyt teurastamatta, koska hän olisi voinut paeta todelliseen kotimaahansa ja sulautua siellä kantaväestöön täydellisesti.

Natsipsykopaatit olivat saaneet häärätä kaikessa rauhassa sillä välin kun Seppo oli johtanut ammattikoulun käyneiden miehien taistelua feministejä vastaan, mutta koska hän kuului Perussuomalaisiin, hän tiesi, että jos jossain esiintyi epäoikeudenmukaisuutta, hänen tuli rientää sinne pummimaan ääniä seuraavia vaaleja varten esiintyen pelastajahahmona, joka tiesi asiasta oikeasti jotain.

Näin hänestä tuli ensimmäinen poliitikko, joka joutui selittelemään julkisuudessa, miksi peilin käyttäminen oli liian vaikeaa, sillä geenitestiä ei oikeasti tarvittu vaan hänet olisi voinut tunnistaa ulkomaalaiseksi pelkällä pärstäkerroinanalyysilläkin.

Kuitenkin totuuden paljastumisesta oli hänelle hyötyä, koska se auttoi ymmärtämään, ettei hänen tarvinnut kiukutella sen takia, että suomalaiset naiset olivat rumia ja vastenmielisiä, vaan hänen tuli kiukutella sen takia, että hänet oli kasvatettu uskomaan, että hänen täytyi yrittää pitää suomalaisia naisia haluttavina.

Vuoden kuluttua hän oli jo innolla mukana poltamassa kotikaupunkiaan maan tasalle yhdessä muiden harhaanjohdettujen kanssa.

Rikostutkijat kyselivät Kaisalta, kuinka hän oli kohdellut anoreksiaan kuollutta tyttöään, sillä tämän oikeat vanhemmat löytyivät geenitestien mukaan espanjalaisesta maalaiskylästä ja monet suomalaiset olivat rääkänneet virasrotuisia vaihdokkaita yrittäessään pakottaa heidät muuttumaan suomalaisiksi, mutta hän oli akateemisesti koulutettuna naisena aivan liian älykäs uskomaan sellaiseen roskaan.

Pirjo oli ollut suomalainen ja hänen poikkeava ulkonäkönsä oli johtunut 4G-säteilystä, eikä Kaisa ollut tehnyt mitään väärää pyrkiessään tekemään hänen elämästään Helvetin, jotta hän olisi pyristellyt ulos säteilyn haitallisista vaikutuksista.

Simolle geenitestit tuottivat mieluisan yllätyksen, sillä hän oli pitänyt Puolustusvoimien salaisuuksien vuotamista venäläisille maanpetoksellisena toimintana, mutta todellisuudessa hän oli koko ajan ollut oman isänmaansa sankari, sillä hänet oli kähvelletty Suomeen sijoitetun neuvostoliittolaisen tiedustelu-upseerin perheeltä.

Moni radikaali yllättyi kun mitään aatteen paloa ei oikeasti ollutkaan vaan kyse oli pelkään siitä, että kiukutti olla ryöstettynä vieraassa paikassa. Riidanhaluiset sijaisvanhemmat soveltuivat vaihdokkaille loistavasti, sillä he syyttivät mielellään lapsiaan siitä, etteivät nämä vaikuttaneet heidän omiltaan, ja näissä olosuhteissa normaalistakin lapsesta varttui helposti jonkinlainen radikaali, koska se oli tuttu tapa toimia ja monessa tapauksessa myös välttämätön selviytymisstrategia.

Geenitestit paljastivat myös syyn siihen, että Suomen muslimivähemmistössä oli määrään suhteutettuna poikkeuksellisen paljon radikaaleja islamisteja, ja se johtui pelkästään siitä, että lääkärit olivat havainneet, että vieraisiin perheisiin sijoitetut

vauvat olivat usein koko lopun ikänsä niin pahasti eksyksissä, että yrittäjäksi erakoituminen oli pätevä ratkaisu näihin ongelmiin. Siitä syystä maahanmuuttajista oli yritetty tehdä yrittäjiä, joiden tuottaman varallisuuden avulla olisi voitu maksaa lääkäreille entistä isompia palkkoja.

Jarmoa oli epäilty skitsofreenikoksi, sillä hän ei suostunut pitämään itseään suomalaisen näköisenä vaan väitti tosissaan näyttävänsä saksalaiselta. Kun totuus vauvojen vaihtamisesta paljastui ja geenitesti paljasti Jarmon saksalaiseksi, epäilykset vahvistuivat, sillä sukulaisien oli helpompi pitää häntä skitsofreenikkona kuin tunnustaa olevansa itse tyhmiä.

Suvun älykkö oli Mikko, joka oli perseen nuolemisessa todellinen luonnonlahjakuus. Hän tajusikin ensimmäisenä, että ne väitteet, joiden mukaan vaihdokkaat olivat vain ryssän propagandaa, olivat totta, ja siitä oli paljon apua siinä vaiheessa kun Scotland Yardin ryssät alkoivat uskotella Mirva-serkulle, että hän oli todellisuudessa englantilainen.

Joka puolella pyöri ryssiä uskottelemassa, että täysin luotettavat ihmiset olivat muka tehneet pahuuksia, vaikka syytösten kohteiden luotettavuuden huomasi selvästi jo pelkästä perseen mausta. Usein syytöksillä pyrittiin myös viemään suomalaisilta hyödyllisiä ihmisiä, kuten Anttilan perheeseen syntyneen norjalaisen hiihtäjän, joka toisi vielä paljon mitaleja Olympialaisista.

Näissä olosuhteissa Mikon äylle oli paljon käyttöä, sillä hän kykeni suojelemaan muita ryssän propagandalta.

Teppo oli tottunut pitämään itseään suunnattoman älykkäänä, koska hän oli onnistunut opiskelemaan diplomi-insinööriksi asti ja käytti vapaa-aikansa humanistien haukkumiseen, joten hän ei kyennyt hyväksymään todeksi, että kaikki hänen neljä lastaan olivat hänen huomaamattaan vaihtuneet sairaalassa maalaisroskaväen penikoihin. Geenitestien takana täytyi hänen mielestään olla jokin salaliitto, vaikka hän olikin jo ehtinyt debunkata ryssäteorian.

Kun Kyösti sai tietää kasvattaneensa kanadalaista lasta omanaan, hän halusi saada kasvatukseen käyttämänsä rahat takaisin, eikä hänen tarvinnut olla yksin mielipahansa kanssa, koska asiasta oli jo valmisteilla joukkokanne. Lapsen hän halusi kuitenkin pitää, sillä tästä oli varttumassa niin erinomainen jääkiekkoilija, että ystävät ja sukulaiset kihisivät kateudesta.

Kimmolle vauvojen vaihtamisen paljastuminen oli aluksi hämmentävä kokemus, sillä hän ei ollutkaan inesti-isä vaan hän oli raiskannut vuosikaudet jotain itävaltalasta lasta.

Hämmennys ei kuitenkaan kestänyt kauan vaan se vaihtui huoleen työväenluokan tulevaisuudesta. Ei riittänyt, että se oli fasistien sorrettavana, vaan nyt suuri osa fasisteista alkoi kapinoida sillä tekosyyllä, että he olivat törkeän ihmiskaupan uhreja eikä heidän olisi edes pitänyt olla Suomessa. Mistä sitten saataisiin työväenluokalle lisää rahaa jos fasismi lähtisi pois?

Kimmo oli nähnyt elokuvasta, että muinoin oli elänyt Spartacus, joka oli johtanut orjakapinaa, ja hän päätti ryhtyä sellaiseksi, jotta fasistien kapinointi saataisiin tukahdutettua, sillä työväenluokkaa sorrettiin jo valmiiksi niin paljon, että olisi ollut täysin kohtuutonta edellyttää, että se olisi keksinyt itse, mistä rahansa saisi.

Kapinamieliala levisi nopeasti ja pian Kimmo jo johti mielenosoituksia, joissa vaadittiin fasistien vangitsemista, jotta heidät saataisiin pysymään Suomessa eikä työväenluokan kokema sorto enää lisääntyisi. Liikehdinnälle ei päässyt kehittymään vastavoimaa, sillä valtavirtapolitiikassa oli huutava pula uskottavista johtajista kun suurin osa heistä oli lähtenyt nostelemaan huomattuaan olevansa näitä ryöstettyjä lapsia, ja äärioikeisto oli täysin lamaannuksissa, koska geenitestit paljastivat, että sen rotuajattelijat olivat itse sitä sekarotuista paskaa, jonka he halusivat suksivan vittuun Suomesta. Näin fasismin vastainen orjakapina muuttui nopeasti valtavirtapolitiikaksi pelkästään siksi, ettei sille ollut vaihtoehtoja.

Oikeistolle vauvojen vaihtamisen paljastuminen oli hirvittävä shokki, sillä kukaan ei halunnut ottaa siitä vastuuta. Moni poliitikko kiersi ahkerasti erilaisissa tilaisuuksissa rähjäämässä, ettei heitä ainakaan saisi käräyttää, ja näin alkoi hahmottua kunnianhimoinen suunnitelma, jossa suurimmaksi syylliseksi etsittäisiin joku

vuosikymmeniä sitten kuollut tyyppi ja lisäksi uhrattaisiin vasemmistolaiset sairaanhoitajat, jotta oikeiston osallisuus ei paljastuisi.

Muut oikeistopuolueet suunnittelivat myös Kokoomuksen uhraamista, koska se oli lääkäreiden suosiossa eikä se enää edes ollut kykypuolue, josta oli apua muille, vaan tavallinen suomalainen natsipuolue, sillä sen rosvoama äly oli jättänyt geelipäät ja kana-aivot selvittämään itse aiheuttamia ongelmia kaikessa rauhassa keskenään, mutta vasemmiston uhraaminen oli kuitenkin tärkeintä, jotta oikeisto vaikuttaisi rationaaliselta ja luotettavalta huolimatta siitä, ettei se ollut koko historiansa aikana kyennyt esittämään sen puolesta ainuttakaan uskottavaa todistetta vaan sen liturgiat olivat olleet yhtä järjetöntä mölinää kuin vasemmistollakin.

Vasemmisto yritti paeta vastuuta yhtä tasokkailla tarinoilla, joten ne vaikuttivat aivan riittävän älykkäiltä eikä muiden kansojen vihamielistä suhtautumista niihin osattu selittää kunnolla.

Kansalle valehtelemista varten tarvittiin viestintätoimisto, mutta sellaista oli nyt vaikea löytää ja täytyi tyytyä omaan osaamiseen. Näin löytyi suuren puolueen nuorisojärjestössä kehittynyt ja puolueen siivellä elämiseen erikoistunut viestintätoimisto Muikka & Spödö. Sen omistajat ja ainoat työntekijät olivat oppineet, että valehteleminen kannatti aloittaa julistamalla, että suomalaiset on aina tunnettu poikkeuksellisen rehellisenä ja luotettavana kansana, ja strategia saikin kannatusta oikeistopuolueissa, mutta niiden ulkopuolella suuttumus vain lisääntyi. Ei auttanut, vaikka sekä Muikka, että Spödö, olivat sellaisia veijareita ja velikultia, joihin vastuu ei näyttänyt tarttuvan ollenkaan, vaan kansa halusi tietää, että kuinka muka oli mahdollista, että oikeistopuolueet kykenivät järjestämään itselleen sairaaloista yllin kyllin tuoretta verta jopa syrjäkylille ilman, että ne osallistuivat siihen itse ollenkaan.

Lopulta eräs epämääräinen puoluevaikuttaja ratkaisi ongelman sanomalla haastattelussa suoraan, että oli lapsien ryöstäminen oikein tai väärin, niin massia oli kuitenkin saatu. Kyse oli eräänlaisesta elämänpuiden istuttamisesta, jossa moni taimi kuoli, mutta osa selviytyi ja alkoi tuottaa kansalle massindeeria, ja vauvoja kylvämällä oli onnistuttu luomaan uusia yrityksiä jopa keskelle korpea. Mekkala laantui ja seuraavassa mielipidemittauksessa oikeistopuolueiden kannatus oli

noussut yhteensä kuusitoista prosenttia, koska kansan syvät rivit ymmärsivät, että massindeeri oli maailman tärkein asia.

Se ei auttanut saamaan Suomesta paennutta vierastyövoimaa palaamaan takaisin eikä estänyt valtavaa omaisuuden uusjakoa, joka syntyisi kun perintöjä alettaisiin luovuttaa oikeille omistajilleen, mutta suomalainen ei ajattele nokkaansa pitemmälle, joten suosion kasvaminen auttoi oikeistolaisia uskomaan, että he kykenisivät ratkomaan kaikki ongelmat. Tarvittiin vain vähän muiden apua ja sitä yritettiin saada kidnappaamalla asiantuntijoita naapurimaista, koska suurin osa itseään suomalaisiksi luulleista asiantuntijoista oli lähtenyt pois muun vierastyövoiman mukana eikä jäljelle jääneistä asiantuntijoista ollut paljon mihinkään.

Samalla alkoi vähitellen hahmottua suuri suunnitelma, jossa kaapattaisiin Ruotsin valtiovarainministeri ja naamioitaisiin hänet suomalaiseksi, koska ruotsalaiset olivat aina olleet raha-asioissa viisaampia kuin suomalaiset.

Ulkomaisien lapsien saannin turvaaminen tuotti aluksi vaikeuksia, mutta kun asiaa pohdittiin yhdessä vasemmiston kanssa, onnistuttiin lopulta tilaamaan Pohjois-Koreasta muutama laivalastillinen poliittisia vankeja, joita tarhaamalla olisi mahdollista saada sellaisia lapsia, jotka kykenivät ainakin jonkinlaiseen ajatteluun.

Muualla maailmassa tutkittiin innokkaasti suomalaisia uutiskuvia, sillä niiden mukaan merkittävä osa jotain myönteistä aikaan saaneista suomalaisista ei näyttänyt lainkaan suomalaisilta. Oli totta, että loput heistä näyttivät vahvasti sekarotuisilta ja suomalaiset itse kunnostautuivat aivan muissa uutisissa, mutta koska suomalaiset olivat eri rotua kuin jopa naapurikansansa, oli mahdotonta uskoa, että kaikki nämä menestyjät olivat jotenkin päässeet livahtamaan koululaitoksen läpi kenenkään huomaamatta.

Tästä alkoi Suomessa innokas opettajien syylistäminen ja suositun salaliittoteorian mukaan he olivat jotenkin aivopesseet kaikki muut pitämään suomalaisena aivan ketä tahansa, mihin opettaja vastasivat mielenosoituksilla, joissa he uhkasivat paremman idean puutteessa mennä lakkoon.

Siitä tuli myöhemmin suosittu keino todistella, että oma ammattikunta oli syytön, mutta edes viikon yleislakko ei saanut muita kansoja uskomaan, että koko maan

kattava salaliitto olisi voinut olla olemassa vuosikymmenien ajan juuri kenenkään tietämättä. Poliisi oli toki saanut kiinni osan syyllisistä, mutta se oli niin pieni osa, ettei se riittänyt selittämään kuin hyvin pienen osan.

Vauvojen ryöstäminen herätti runsaasti huomiota Ruotsissa ja siellä alettiin tutkia hypoteettista finnjävel-oireyhtymää, jota potevat suomalaiset vanhemmat hyväksyvät lapsekseen vaikka rantapallon jos sitä kehutaan neuvolassa.

Vähitellen kuitenkin paljastui, että ruotsalaiset olivat hyväksyneet omikseen suuren määrän vaihdossa saatuja suomalaisia lapsia omikseen ja lopulta selvisi, että suuri osa ihmisistä tunnistaa lapset omikseen pääasiassa ihonvärin perusteella ja muiden piirteiden tunnistaminen johtuu niihin tottumisesta.

Suomalaisten kyky tunnistaa erilaisia kansoja oli kuitenkin aivan poikkeuksellisen surkea. Hintelät vanhemmat saattoivat hyväksyä lapsekseen kaapin kokoisen keltin sillä perusteella, että hänellä näytti olevan Elli-tädin kulmakarvat ja Nuutti-serkun korvalehdet, sillä kokoeroihin tai rotueroihin ei tarvinnut kiinnittää huomiota ollenkaan, ja jos joku olisi viitsinyt kokeilla, niin se rantapallokin olisi varmasti kelvannut monille suomalaisille.

Vaikutti siltä, että kaikki, mihin sekoittui suomalaisia roskageenejä, putosi ihmiskunnasta pelkkien kädellisten kastiin.

Roomalaiskatolinen kirkko ohjeisti manaajapappinsa tarkkailemaan, josko riivattu henkilö päästäisi ilmoille järjetöntä ölotystä, sillä tässä tapauksessa kyse ei ollut demonista vaan siitä, että riivatuksi epäilty henkilö piti palauttaa Suomeen.

Kun kuuluisa italialainen sarjamurhaaja paljastui Suomesta saaduksi yllätyspaketiksi, ohjeistusta muutettiin siten, että riivatuksi epäillyn henkilön etnisyys piti tarkistaa geenitestillä ennen manaamista.

Monessa maassa saatiin vankiloihin runsaasti lisää kun vaihdossa saatuja suomalaisia palautettiin Suomeen, ja vihamielisyys levisi sitä mukaan kuin selvisi, kuinka monessa tapauksessa suomalaisten ryöstämä lapsi oli joko tapettu tai pahoinpidelty invalidiksi ja vaihdossa oli saatu joku Saatanan paska, josta ei ollut muuta kuin harmia.

Jälkien peittelyyn tarvittiin huippuluokan ammattilaisten auktoriteettia ja yksi näistä supertietäjistä oli Heinolan Reiska, joka oli opiskellut psykiatriksi ja saanut siten oikeuden haukkua muita hulluiksi. Myöhemmällä urallaan hän oli edennyt mielisairaalan johtajaksi ja osoittautunut näissä tehtävissä niin lahjakkaaksi, että häntä kutsuttiin leikkimielisesti keskitysleirin komendantiksi.

Reiska osasi selittää, kuinka oli mahdollista, että mielisairaaloissa oli yritetty kuntouttaa kenenkään huomaamatta joukoittain ryöstetyistä lapsista kasvaneita vierasrotuisia ihmisiä suomalaisiksi siinä toivossa, että he alkaisivat tuottaa lapsia tyhmän ja laiskan kansan tarpeisiin, sillä hänellä oli niin komea ammatillinen auktoriteetti, ettei kenelläkään ollut varaa väittää hänelle vastaan. Edes hoitohenkilökuntaa ei voitaisi epäillä mistään, koska hänen asiantuntemuksensa oli tieteellisempää kuin tiede.

Suomalaiset olivat tyytyväisiä hänen ihmeellisiin tarinoihinsa, sillä lapsien ryöstämistä yritettiin käyttää tekosyynä valvonnan lisäämiselle eikä se halunnut elää poliisivaltiossa, jossa salaliitot paljastuisivat ennen kuin ne ehtisivät kasvaa suuriksi. Kaikenlaiset tekosyyt olivat tervetulleita ja Reiskan selitykset otettiin ilolla vastaan, mutta kun hänet pantiin selittelemään asioita parhain päin ulkomaalaisille, eduskuntatalo tuhoutui jonkin vieraan valtion ohjusiskussa kesken täysistunnon. Syylistä ei saatu koskaan selville, sillä mitään valtiota ei huvittanut alkaa selvittää asiaa, mutta moni kuitenkin epäili, että ruotsalaiset olivat tehneet palveluksen koko maailmalle, sillä ahneet suomalaiset olivat rosvonneet ruotsalaisilta niin paljon lapsia, että sana "suomenruotsalainen" oli saanut uuden merkityksen.

Reiska selitti kostoiskun sillä, että muualla maailmassa oli liikaa psykopaatteja, mutta kyse oli kuitenkin merkityksettömästä tapauksesta, sillä todellinen valta alkoi olla epämääräisillä kaarteilla, jotka olivat syntyneet selvittelemään perintöasioita.

Suuri omaisuus teki geenitestien jälkeen perintöasiat usein erittäin kiemuraisiksi, sillä jotkut olivat istuttaneet rikkaisiin sukuihin vieraita vauvoja siksi, että niistä kehittyisi kyvykkäämpiä, ja toiset olivat istuttaneet niiden vauvoja muualle siinä toivossa, että näin alkaisi kasvaa lisää suuria omaisuuksia. Jos suku oli selvästi kallellaan jonkin puolueen suuntaan, niin siihen oli voitu istuttaa muiden puolueiden soluttautujia, ja näillä aineksilla saatiin aikaiseksi niin ihmeellisiä perintöriitoja, että niitä oli luontevinta ratkoa ammuskelemalla, sillä jos lainsäädäntöä olisi noudatettu,

niin sairaaloissa kasatuille suvuille ei aina olisi jäänyt yhtään mitään. Kun muut ottivat mallia näistä suvuista, oli luontevaa järjestäytyä kaarteiksi ja raatoja tuli jo sellaiseen tahtiin, ettei eduskuntaan kohdistunut isku ollut etusivun uutinen.

Suomalaiset olivat jäämässä yksin, sillä kansainvälinen yhteisö ei enää pitänyt heistä ollenkaan, ja vaikka kansa piti jopa Euroopan unionista saatuja potkuja pienempänä pahana kuin sitä, etteivät palestiinalaiset enää halunnet ottaa sen tarjoamaa apua vastaan, niin silti olisi ollut mukavaa jos ystäviä olisi löytynyt edes jostain.

Demareiden riveistä nousi suuri suomalainen ajattelija näyttämään surkealta ja selittämään, että muut olivat asettaneet suomalaiset erittäin hankalaan asemaan. Hänen mielestään tällaista voisi sattua kaikille kansoille ja muiden pitäisi ajatella edes suomalaisia lapsia, sillä hän oli pannut merkille, että muilla kansoilla oli sellaisia heikkouksia kuin lapsien ajatteleva ja anteeksi antaminen.

Muualla oli kuitenkin jo ehditty ajatella lapsia ja suomalaiset olivat paljastaneet sosiaalisessa mediassa saavansa lapsenryöstäjien uhreista runsaasti vahingoniloa ennen kuin heidän oma tilanteensa oli kehittynyt hankalaksi. Senkin jälkeen heillä oli ollut taipumusta yrittää keventää ilmapiiriä naureskelemalla muiden kohtaamille vaikeuksille kuin vähämielinen, joten vastaus suuren ajattelijan ilmoille päästämin aivopieruihin oli pyhä lupaus, ettei kauppasaartoon olisi luvassa helpotusta edes ruoka-avun muodossa.

Puistossa lojui lääkärin raato jo kuudetta päivää, sillä muun kaaoksen keskellä kostotoimenpiteissä kuoli niin paljon ihmisiä, että poliisilta vei keskimäärin kaksi viikkoa saapua paikalle toteamaan, että jotain oli näköjään tapahtunut. Osa raadoista siirrettiin edelleen pakkaseen odottamaan rikostutkintaa, mutta suurin osa niistä kipattiin joukkohautaan, sillä kukaan ei enää uskonut, että näitä murhia alettaisiin joskus tutkia.

Ulkomaalaisilta ryöstetyistä lapsista perittiin jo niin paljon vahingonkorvauksia, että yhteen laskettu summa kaataisi valtionalouden, sillä muualla ei kitsasteltu vahingonkorvauksia laskiessa ja lisäksi katsottiin, että uhrien maksamat verot piti palauttaa korkojen kanssa, koska ne olivat usein olleet tärkein syy ulkomaisien lapsien ryöstämiseen. Korvaukset piti yrittää maksaa viivyttämättä tai muuten olisi

luvassa aluepommituksia, joten valtio oli ajautumassa maksukyvyttömyyteen muutaman kuukauden sisällä eikä kukaan tiennyt, milloin sillä olisi seuraavan kerran varaa tehdä jotain.

Moni yritti päästä pakoon sillä tekosyillä, että ryöstettyjen lapsien avulla saatu heikko sukulaisuus toiseen kansaan oikeutti turvapaikkaan, mutta muut olivat jo käyneet hakemassa omistaan pois ne, jotka eivät halunneet jäädä riehumaan, eikä sekarotuisen paskan ulinoille annettu muutenkaan mitään painoarvoa, koska se oli yrittänyt kasvattaa ulkomaisista lapsista suomalaisia vaikka väkisin.

Wikipediaa yritettiin vähän väliä muokata siten, että Suomi olisi tuhansien sarjamurhaajien maa, mutta todisteiden puuttuessa se ei ollut sallittua. Sen sijaan se osasi kertoa, että suomalaiset olivat vampiristisen yhteiskuntamuodon kehittänyt alempirotuinen kansa, joka kannattaisi hävittää sukupuuttoon.

Viikkoa ennen maksukyvyttömyyteen ajautumista hallitus yritti kirkastaa Suomi-kuvaa vanhoista pornolehdistä löydetyillä vitseillä, sillä ne jaksoivat aina naurattaa ministereitä, mutta kansainvälisen huomion vei kuitenkin dokumenttielokuva suomalaisesta virkamiehestä, jonka perheeseen oli kasaantunut eri alojen lahjakkuuksia siitä syystä, että joidenkin hänen puoluetovereidensa mielestä hänen lapsensa oli kannattanut vaihtaa älykkäämpiin, jotta hän saisi enemmän virikkeitä.